

321 Czymże, Panie, się odwdzięczę

1. Czym - że, Pa - nie, się od - wdzięczę, żeś mnie przy - jął w ła - sce swej?

Dziś przed To - bą kor - nie klęczę, ży - cie mo - je przy - jąć chciej.

Od - dam mo - je ziemskie pra - wa, przy - wi - le - jów ziemskich dar.

O - biet - ni - ca Twa łaś - ka - wa kry - je w so - bie droż - szy czar.

1. Czymże, Panie, się odwdzięczę, żeś mnie przyjął w łasce swej?
Dziś przed Tobą kornie klęczę, życie moje przyjąć chciej.
Oddam moje ziemskie prawa, przywilejów ziemskich dar.
Obietnica Twa łaskawa kryje w sobie droższy czar.
2. Tyś mnie, Panie, z ducha spłodził, Tyś mi nowy umysł dał.
Tyś nadzieją mnie odrodził, abym lepszy żywot miał.
Niech więc ziemskie me naczynie nie przeszkadza w służbie mi!
W każdej myśli, w każdym czynie pragnę wiernie służyć Ci.
3. Wierzę w Twoją krew kosztowną. Raz za wszystkich dałeś ją.
Przez Twą miłość niewymowną odkupiłeś duszę mą.
Jakże wielka Twa ofiara, bezgraniczna dobroć Twa!
Z serca płynie moja wiara. Serce tylko Ciebie zna.